

Ingelmasse til Føde for Svin, Vnder eller til Gjødning kan dog ikke siges at være stemmende med Formaalet, og desuden ville de frodiggrønne Græspletter ved Kysten i Nærheden af Kvit, efter Dyrger i Læsvis af den fra Pulsbaadene optastede Slynderingel, være et stadigt Vidnesbyrd om, at end ikke en saadan Anvendelse har fundet Sted, og altsaa om en Tilintetgjørelse af Millioner Fiskelev uden mindste Nytte. Det maa derfor med Rette og uden Overdrivelse kunne siges om dette Fiskeri, at det i Almindelighed medfører en ufrivillig, uundgaelig Dødsen med Naturens Gaver, som vi ikke tør driste os til at paastaa vil blive erstattet af Havets, som det siges, udtømmelige Rigdom eller Fiskenes overordentlige Frugtbarhed, og denne Svækkelse af Fiskemængden maa for de Bandomraaders Bedkommende, der ikke kunne faa Tilgang fra større Have, kunne føre til Ovelæggelse eller sørgelig Formindstelse af ialtfald Standfiskens Mængde. Fiskenes Frugtbarhed er Staberens vise Lov som en Modvægt mod den Ovelæggelse, der beredes dem af Havets talrige Beboere ligesaa Hæget indtil Fisken er bleven saa stor, at den selv kan deltage i den; men Mennefket har ikke Ret til at betrede Ovelæggelsens Vej paa en formaalsstridig Maade.

b) Naar det paafiges Nalevaadene, at de, paa en mere middelbar, men ikke mindre søkelig Maade skade Fiskeformereisen og Fiskenes væsentligste Fødeemner, ved at drages hen over Bunden i større Strækninger og forskellige Retninger, idet de bringe Forstyrrelse i samt Løstkrabe den derværende Plantevæxt (Grøde), som derefter flyder op og med Bunden driver til Land, standse og tilintetgjøre den paa disse Planter muligvis affatte Fiskelegs Udvikling, berøve den stærkt tilvoksende unge Fisk det vigtige Fødemiddel, som ligeledes der findes i hele den lavere Dyreverden, hvortil kommer, at Grøden ved gjentagen Overkrabning af samme Bund, især hvor dennes Befkæfning ikkun tilsteder en løsere Befæstelse af Plantevæxten, i større Udstrækning fortyndes eller forsvinder og Fisken derved taber sit Tilhold under Storme og stærk Strømning, sit Skjul for Efterstræbelse af Fjender, — saa kunne vi, overensstemmende med Professor Rasch i denne Henseende, som ovenfor ad § 14 anført, ikke frakende disse Momenter deres store Betydning ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Nalevaadens Skadelighed. Her maa det imidlertid tilhørlig fremhæves, at om endog som ovenfor eftervist, ikke al Strabning kan undgaaes ved den normale Fiskemaade med Puls- og Bøtvaad, naar Vaaden drages til Vaadbet, og Nlemperne altsaa ej kunne siges fuldstændig hævdede, saa ere de dog derved i saa høj en Grad indskrænkede, at det forekommer os for vidtgaaende at gjøre Strabningen af Hav- eller Fjordbunden til en absolut forbydende Aarsag, naar den normale Omgangsmaade iagttages; der kan da kun rejses Betænkelighed fra de Misligheder, som staa tilbage ved den i Henseende til Efterlevelsen saa vanskelige Kontrol. — Derimod paa Strabningens Skadelighed i sin fulde Betydning i alle Tilfælde, hvor Vaadbet drages til Vaaden, og derfor bliver Anker- og Snurrevaads-Brugen forkastelig. Vi kunne ikke unblade at tilføje, at Vaadstrabningen, hvor den paa Limfjorden gaar for sig over Østerslejerne, kan være meget ødelæggende for Østersvingelen, og da dette Fiskeri for Liden er det, som af alle maaske har den største økonomiske Betydning, saa maa denne Omstændighed ikke lades udenfor Betragtningen. Man kunde dertil indvende, at Strabning med Vaad ikke kan være værre end med de af Fern dannede Østerskrabere; men dels foregaar denne i Østeraars- og Wintermaaneberne, naar Mærets Ingel allerede har opnaaet en stærkere Udvikling, dels er der saameget større Grund til ikke at forøge Nlemperne ved andre Redskaber. At Vaadene ikke kunne blive fri for at gaa Østerslejerne nær nok, er indlysende, fordi de for Nalefangens Skyld maa følge Bunden tæt; flere af os vare isjor Vidne til, at der optoges Østers under det normale Pulsfiske med Vaadene til Vaadbet.

c) Endelig er det mod Pulsfisket blevet anført, at Larmen, de dumpe Knald, der fremkomme ved hyppige fra Vaaden vglende Slag i Vandet med de bøger-, skaal- eller tragiformede, paa Enden af en kort Stage anbragte Redskaber (Pulse), skulde kunne virke bedøvende eller endog dræbende paa al spædere Ingel. Vi skulle imidlertid ikke indlade os videre paa denne Antepost, som der næppe kan tillægges nogen Betydning i den anførte Henseende.

At Pulsarmen ikke er absolut dræbende for Ingelen, viser sig deraf, at der med Vaadene opfiskes levende Ingel, som altsaa har kunnet taale Puls slagene uden at dø deraf. Imidlertid kan det ikke bevises, at Larmen af Pulsningen, der i stille Vej og med Bunden kan høres over en Mil bort, især naar et uforholdsmæssigt Antal Pulsvaad ere i Arbejde paa en Gang paa et Strøg eller i en Fjord af mindre Udstrækning, kan virke skadelig ved at forstyrre Fisken i dens No og navnlig i Legetiden ved at fordrive den fra, eller hindre den i at opsjøge, de passende Legepladser*). Endvidere turde det anses for afgjort, at denne Larm i de snævre Indløb til Fjorde og

*) Paa Sfejorden, hvor en saa uforholdsmæssig Mængde Nalevaad ere komne i Gang, ville Hjemmesfiskerne isjor have bemærket, at Nalen, noget efter at Pulsfiskeriet var begyndt, ude fra det dybere Vand, hvor det gik for sig, lod sig jage helt ind paa det lavere Vand under Land, hvilket kendtes derpaa, at Froskfiskeriet der lykkedes bedre end sædvanligt. Vi finde dette helt rimeligt.